

Теорія політичних конфліктів

1

Політична стабільність і конфлікти

2

Передумови виникнення політичних конфліктів

3

Розвиток теорії конфліктів

4

Функції політичних конфліктів

5

Типологія політичних конфліктів

6

Стадії розвитку політичних конфліктів

7

Технології розв'язання політичних конфліктів

1

Стабільність (від лат. *stabilis* – постійність) – характеристика стану політичного життя всередині держави та в системі міжнародних відносин

засіб провокації конфліктів

ПОЛІТИКА

діяльність із попередження й вирішення конфліктів

Політичний конфлікт (від лат. *conflictus* - зіткнення) —

- 1) зіткнення, боротьба політичних протилежних поглядів, інтересів, позицій;
- 2) протистояння антагоністичних соціально-політичних сил, суб'єктів політики в їх намаганні реалізувати свої інтереси та цілі, пов'язані з владою і впливом на неї

Політична
напруга

Об'єктивні та
суб'єктивні чинники

Соціальний
інтерес

К. Маркс, А. Токвіль: неминучість конфліктів між соціальними асоціаціями, союзами

К
О
Н
Ф
Л
І
К
Т

невідповідність між правами соціальних груп на доступ до соціальних благ і можливостями реалізувати ці права (Р. Дарендорф)

боротьба за цінності й право на певний статус, володіння могутністю, ресурсами (Л. Козер)

ситуація, в якій сторони доводять до відома неузгодженість своїх потенційних позицій або станів (К. Боулдінг)

Підходи до вивчення конфліктів

Класовий
К.Маркс

Психологічний
З.Фрейд

Соціобіологічний
С.Вільсон

Функціональний
Т.Парсонс

Діалектичний
Р.Дарендорф

Сер. XX ст.
КОНФЛІКТОЛОГІЯ

«загальна теорія конфлікту» (К. Боулдінг, США)

«позитивно-функціональний конфлікт» (Л. Козер, США)

«конфліктна модель суспільства» (Р. Дарендорф, Німеччина)

Передумови виникнення політичних конфліктів

Абсолютно безконфліктне суспільство не існує і не може існувати.

Типологія політичних конфліктів

за характером протиріч	антагоністичні й неантагоністичні, внутрішні й зовнішні
за сферами прояву	етнічні, релігійні, військові, дипломатичні, соціально-економічні, духовні, зовнішньополітичні
за часом протікання	затяжні, середньо термінові, швидкоплинні
за рівнем відкритості	відкриті й закриті
за масштабами дії	локальні, регіональні, національні, глобальні, планетарні; міждержавні і внутрішньодержавні, міжпартійні та внутрішньопартійні, міжособистісні
за формами прояву	мирні (дипломатичні); збройні (військові)
за кількістю учасників	двосторонні й багатосуб'єктні
за наслідками	позитивні й негативні, конструктивні й деструктивні
за джерелами	конфлікт цінностей, інтересів, ідентифікації

Стадії розвитку політичних конфліктів

Політична криза – такий стан політичної системи суспільства,

- коли тимчасово призупиняється або взагалі припиняється функціонування окремих елементів або інститутів політичної системи;
- коли втрачено довіру до політичних і державних лідерів, які неспроможні вирішувати існуючі проблеми, пов'язані з розвитком економіки, соціальної сфери та культури

Політична катастрофа (від грецьк. *katastrophe* – переворот, загибель, кінець) – екстремальна форма стану політичного життя суспільства, що є результатом різкого загострення політичної та економічної кризи, розпаду і краху існуючих владних структур

Підходи до врегулювання конфліктів

Поведінка сторін конфлікту

МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗАННЯ ПОЛІТИЧНИХ КОНФЛІКТІВ

метод уникнення конфлікту

метод підміни конфлікту

метод часткової конфронтації

метод відкладання конфлікту

метод переговорів

метод посередництва

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!